

756

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 maja 1951 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków o odznaczenia oraz wręczania odznaczeń nadawanych przez Radę Państwa.

§ 1. Marszałek Sejmu Ustawodawczego,
Prezes Rady Ministrów,
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego,
Prezes Najwyższej Izby Kontroli,
Ministrowie,
Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej,

Szef Kancelarii Rady Państwa,
Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych
przedstawiają wnioski o nadanie odznaczeń za zasługi w pracy zawodowej osobom, zatrudnionym w podległych wnioskodawcom władzach, urzędach, instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach, a także innym osobom za zasługi w pracy społecznej, naukowej, literackiej, artystycznej i kulturalnej.

§ 2. Wnioski o nadanie odznaczeń za zasługi w dziedzinie działalności politycznej i społecznej przedstawiają naczelne władze partii politycznych, organizacji społecznych i spółdzielczych.

§ 3. Wnioski terenowych władz, urzędów i instytucji oraz organizacji politycznych i społecznych mogą być składane do wojewódzkich komisji odznaczeniowych, które przedstawiają je za zgodą prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Wnioski o nadanie odznaczeń obywatelom państw obcych przedstawia Minister Spraw Zagranicznych.

§ 5. Wnioski o nadanie odznaczeń powinny być wyczerpująco uzasadnione, a w szczególności zawierać

dane o postawie społecznej osoby przedstawionej do odznaczenia i o całokształcie jej działalności.

§ 6. Wnioski o nadanie odznaczeń osobom, zatrudnionym w przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki uspołecznionej, powinny być zaopatrzone w opinie kierownictwa przedsiębiorstwa lub zakładu oraz zakładowej organizacji związkowej i politycznej, a dotyczące osób zatrudnionych w rolnictwie — w opinię prezydium właściwej rady narodowej.

§ 7. Wnioski o nadanie odznaczeń powinny być przesłane Kancelarii Rady Państwa najpóźniej na 1 miesiąc przed przewidywanym terminem odznaczenia.

§ 8. Odznaczenia wręcza Prezydent Rzeczypospolitej lub z upoważnienia Prezydenta Rzeczypospolitej w jego imieniu: członek Rady Państwa, Prezes Rady Ministrów, wiceprezes Rady Ministrów, minister, Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Szef Kancelarii Rady Państwa, wiceminister, przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego zastępca.

Odznaczenia dla matek licznego potomstwa i za długoletnie pożyte w jednym związku małżeńskim wręcza ponadto przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 9. Uchyła się uchwałę Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 5 kwietnia 1946 r. w sprawie powołania komisji odznaczeniowych oraz trybu postępowania przy przedstawianiu do odznaczeń — w części dotyczącej trybu postępowania przy przedstawianiu do odznaczeń.

Prezydent Rzeczypospolitej

Przewodniczący Rady Państwa: *B. Bierut*

757

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 czerwca 1951 r.

w sprawie skupu pieniędzy zagranicznych przez urzędy celne.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Urzędowi Celnym: w Gdyni, Gdańsku, Szczecinie-Port, Szczecinie-Gumieńce, Swinoujściu, Kołobrzegu, Ustce, Łebie, Gubinie, Kostrzynie, Rzepinie, Krośnie n.Odra, Grylinie, Turosszewie, Tuplicach, Chałupkach, Zawidowie, Lubawce, Mieroszowie, Międzyzylsu, Węglińcu, Zebrzydowicach, Cieszynie, Przemyślu, Terespolu i Warszawie-Lotnisko dokonywanie od osób uprawnionych do przekroczenia granicy Państwa skupu pieniędzy zagranicznych, określonych przez Narodowy Bank Polski, po kursie, wymienionym w tabeli kursowej tegoż Banku.

§ 2. Urzędy celne nie skupują banknotów, których autentyczność budzi wątpliwość, banknotów zniszczonych lub uszkodzonych, bilonu oraz banknotów w odcinkach większych niż to zostało określone w tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

Urzędy celne nie wydają reszty w pieniądzech zagranicznych.

§ 3. Urząd celny wystawia na skupione pieniądze zagraniczne asygnatę skupu w 2 egzemplarzach na druku Narodowego Banku Polskiego, wyszczególniając w niej rodzaj i kwotę pieniędzy zagranicznych, kurs skupu oraz równowartość w złotych.

Na asygnatach skupu nie należy wypisywać nazwisk osób sprzedających pieniądze zagraniczne, chyba że sprzedawca będzie żądał imiennego potwierdzenia skupu.

Sprzedający otrzymuje drugi egzemplarz asygnaty. Asygnaty skupu należy traktować jako druki ścisłego zarachowania.

§ 4. Skup pieniędzy zagranicznych przez urzędy celne odbywa się wyłącznie w punktach do tego ustanowionych i przez pracowników wyznaczonych do tych czynności.

Punkty skupu ustala naczelnik urzędu celnego w zależności od miejscowych warunków.

W miarę możliwości do obsługiwanego każdego punktu skupu należy wyznaczyć 2 pracowników.

W razie potrzeby punkty skupu powinny być czynne całą dobę, również w niedzielę i święta.

§ 5. Kwotę i rodzaj skupionych pieniędzy zagranicznych należy odnotować na zaświadczeniu o przywozie pieniędzy i walorów.

§ 6. Skup pieniędzy zagranicznych odbywa się z zapasu kasowego urzędu celnego.

Jeżeli skup pieniędzy zagranicznych odbywa się poza lokalem kasy urzędu celnego, należy punktem skupu wypłacić zaliczki jednorazowe lub stałe.

§ 7. Punkty skupu dostarczają skupione pieniądze zagraniczne codziennie kasie urzędu celnego wraz z pierwszymi egzemplarzami asygnat skupu.

Skupione pieniądze zagraniczne stanowią część składową zapasu kasowego urzędu i są przechowywane w kasie łącznie z gotówką w złotych.

Kasa urzędu celnego skupione pieniądze zagraniczne zapisuje do rejestru pieniędzy zagranicznych według załączanego wzoru.

Każdą asygnatę skupu zapisuje się pod oddzielną pozycją. Numery pozycji biegną kolejno w ciągu całego roku.

Przed przesłaniem pieniędzy do Narodowego Banku Polskiego należy zsumować wartości poszczególnych rubryk rejestru pieniędzy zagranicznych za okres czasu od poprzedniego przesłania.

Asygnaty skupu przechowuje się w urzędzie celnym przy rejestrze pieniędzy zagranicznych.

§ 8. Pieniądze zagraniczne przesyłane do Narodowego Banku Polskiego wpisuje się do wykazu, sporządzonego przebitkowo w 2 egzemplarzach, zawierającego wyszczególnienie: rodzaju pieniędzy zagranicznych, kwoty w jednostkach pieniędzy zagranicznych, kursu skupu, równowartości w złotych według kursu skupu oraz ogólnej równowartości w złotych cyframi i słowami. Wykaz podpisuje kasjer oraz kierownik działu rachunkowego lub naczelnik urzędu po sprawdzeniu jego zgodności z rodzajem i wartością przesyłanych pieniędzy.

Drugi egzemplarz wykazu przesyła się do Narodowego Banku Polskiego wraz z pieniędzmi zagranicznymi, pierwszy służy za podstawę wyprowadzenia na rozchód w księdze kasowej równowartości przesyłanych pieniędzy.

Otrzymałą z Narodowego Banku Polskiego równowartość w złotych pieniędzy zagranicznych zapisuje się na podstawie noty kasowej na przychód w księdze kasowej, a pokwitowanie skupu wystawione przez Nar-

dowy Bank Polski dołącza się do rejestru pieniędzy zagranicznych.

§ 9. Urzędy celne przesyłają skupione pieniądze zagraniczne do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego, gdy równowartość w złotych przekroczy 1000 złotych, co najmniej jednak raz na miesiąc.

W przypadku, gdy urząd celny otrzyma wiadomość o wycofaniu z obiegu określonych banknotów pieniędzy zagranicznych, a banknoty takie znajdują się wśród pieniędzy skupionych przez urząd celny, przesłanie ich do Narodowego Banku Polskiego powinno nastąpić niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości.

§ 10. Urzędy celne w siedzibie oddziału Narodowego Banku Polskiego przesyłają pieniądze zagraniczne do tego oddziału przez swoich pracowników, którzy otrzymują także z oddziału Narodowego Banku Polskiego równowartość przesłanych pieniędzy w złotych według kursu skupu przez urząd celny.

Urzędy celne poza siedzibą Narodowego Banku Polskiego przesyłają pieniądze zagraniczne do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego pocztą listem wartościowym; oddział ten przesyła przekazem pocztowym pod adresem kierownika urzędu celnego równowartość nadesłanych pieniędzy zagranicznych według kursu skupu przez urząd celny, wysyłając jednocześnie pokwitowanie skupu.

§ 11. Koszty przesłania pocztą pieniędzy zagranicznych do Narodowego Banku Polskiego pokrywa urząd celny. Koszty przesłania pocztą urzędowi celnemu równowartości pieniędzy zagranicznych w złotych pokrywa Narodowy Bank Polski.

§ 12. Narodowy Bank Polski zaopatruje urzędy celne, wyznaczone do skupu pieniędzy zagranicznych, we wszystkie materiały i informacje niezbędne do tego celu, a w szczególności w tabelę kursowe dewiz i pieniędzy zagranicznych oraz wykazy banknotów pieniędzy zagranicznych, znajdujących się w obiegu.

Kontrolę w zakresie spraw dotyczących skupu pieniędzy zagranicznych oraz należytego zużycia bloków asygnat skupu i ich wypełniania, stosowania tabel kursowych, prowadzenia rejestrów skupu, terminowego odsyłania skupionych pieniędzy zagranicznych, jako też w zakresie szkolenia pracowników celnych w tej dziedzinie wykonuje Narodowy Bank Polski.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 czerwca 1951 r. (poz. 757).

REJESTR PIENIĘDZY ZAGRANICZNYCH

Lp.	Data nazwa punktu skupu	Numer asygnaty skupu	Wyszczególnienie rodzaju i wartości pieniędzy zagranicznych						Równowartość w złotych	Data i numer pokwitowania N.B.P.
			Dolary U.S.A.	Funtg ang.						

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48
 Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.